



حافظ
در خم زلف تو آن خال سیه داتی چیست؟
نقطه دوده که در حلقه جیم افتادست

صفحات: ۱۲
تلفن: ۰۲۱-۶۶۰۶۷۰۰

www.hamshahronline.ir
سایت روزنامه: newspaper.hamshahronline.ir

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ولیعصر (عج)، کوچه شهید سید کمال قرینی، شماره ۱۴
کد پستی: ۴۵۹۵۴-۱۹۶۶۶
تلفن: ۰۲۱-۶۶۰۶۷۰۰

پدربزرگ: ۸۳۳۲۱۰۰۰
چاپ: همشهری
تلفن: ۰۲۱-۶۶۰۶۷۰۰

حضرت امیر المؤمنین علی (ع)
با دشمن دوست دوست مشو که با این کار با
دوست دشمنی می کنی.

اذان ظهر: ۱۲:۰۴ - غروب آفتاب: ۱۶:۵۶
اذان مغرب: ۱۷:۱۷ - نیمه شب شرعی: ۲۳:۴۹
اذان صبح فردا: ۵:۴۲ - طلوع آفتاب فردا: ۷:۱۲

ایرانشهر:
مدیر: زهرا عباسی
تدوین: سید
مدیر: سعید محمدی
مدیر: مریم سرخوش
سرخ:
مدیر: جواد عزیزی
مدیر: محمد جعفری
دانشگاه:
مدیر: ساسان شادمان
مدیر: زهرا خلجی
سرزمین من:
مدیر: محمد باریکانی

سیاسی و دیپلماتیک:
مدیر: حسین ارجلو
شورنگار:
مدیر: پروانه بهرام نژاد
مدیر: مریم باقریور

صاحب امتیاز:
مؤسسه همشهری
مدیر مسئول: محسن مهدیان
مدیر: سید دانیال معمار

مدیر: معان سردبیر
شهرام فرهنگ: علی عمادی
شاهین امین: حامد فوقانی
مدیر: فنی: حامد بردانی
مدیر: هنری: مهدی سلامی
مدیر: عکس: امیر پناهپور

تهران مصور

تنها آسمانخراش تهران قدیم



حتما هنگام عبور از تقاطع بزرگراه شهید چمران و خیابان ولیعصر (عج) نگاهتان به این هتل زیبا و قدیمی افتاده؛ ساختمان ۱۵ طبقه‌ای که روزگاری از آن به‌عنوان بزرگ‌ترین هتل خاورمیانه و مرتفع‌ترین آسمانخراش ایران یاد می‌شد. عظمت و بزرگی ساختمان هتل هیلتون سابق و هتل استقلال فعلی را می‌توانید در این عکس قدیمی کمیاب ببینید. این هتل قدیمی در زمان پهلوی در زمینی به مساحت ۹۰ هزار مترمربع توسط یک معمار ایرانی به نام «حیدر غیبانی» ظرف ۳ سال ساخته شده است. هتلی که دو برج دارد به برج غربی آن در سال ۱۳۴۱ و برج شرقی آن ۱۰ سال بعد، سال ۱۳۵۱ با انواع سنگ‌های ایرانی و مصالح ساختمانی درجه یک ساخته شد. شرکت سازنده این هتل، انگلیسی و ایرانی بوده است. طبق گزارش مطبوعات آن زمان، این هتل در ۱۵ طبقه با ارتفاع ۸۰ متر، ۴۱۰ اتاق یک‌نفره، ۱۸۸ اتاق دوفنره، ۲۷ شاه‌شین و لژهای مخصوص سلاطین و رؤسای جمهوری، ۹ مغازه، ۳ رستوران مجلل، ۲ تالار غذاخوری با هزینه‌ای بالغ بر ۶۵۰ میلیون تومان ساخته و به‌عنوان بزرگ‌ترین آسمانخراش ایران به جهان معرفی شد.

جالب اینکه در جایی از گزارش آمده است: «این هتل در حومه شمیران و در دامنه‌های البرز و در محلی که ۵ هزار پا از سطح دریا ارتفاع دارد و فاصله‌اش با تهران ۱۰ کیلومتر است بنا شده».



دیروزنامه



نامه‌نگاری

عادتی که به تاریخ پیوسته

اگر صفحات همشهری ۳۰سال پیش را که در روز یکشنبه، ۴دی سال ۱۳۷۳ منتشر شده ورق بزنید، در صفحه ۱۰ در ستون نامه‌های مردم، به نامه‌ای با خطی زیبا برمی‌خورید؛ نامه‌ای که شهروندی از شرکت مخابرات گلابه دارد و می‌گوید مدت‌هاست برای گرفتن خط تلفن ثابت، ثبت‌نام کرده اما هنوز به درخواست توجهی نشده. سواي محتوای نامه، موضوع زنده‌بودن نامه‌نگاری در ۳۰سال پیش، مهم‌تر به‌نظر می‌رسد. آن هم نامه‌نگاری با خطی خوش و چشم‌نواز؛ عادتی که در عصر تلفن‌های هوشمند و شبکه‌های اجتماعی رنگارنگ، انگار فراموش شده و به تاریخ پیوسته است.

هیجان برف‌بازی در تهران

تفریحگاه‌های زمستانی تهران که می‌شود هیجان بازی و ورزش فصل را در آنها تجربه کرد



اگر فکر می‌کنید که با تمام شدن پاییز و شروع زمستان زیبایی‌های طبیعت هم تمام می‌شود و باید خانه‌نشین شوید سخت در اشتباهید. باید بدانید که تفریحات زمستانی از هیجان‌انگیزترین تفریحات هستند که می‌توانید برای سساختن روزهای متفاوت و جذاب به سراغشان بروید. تهران هم که چیزی برای تفریح و خوش گذرانی کم ندارد. زمستان تهران دیدنی‌ها



پیست اسکی دیزین



پیست اسکی ابعلی



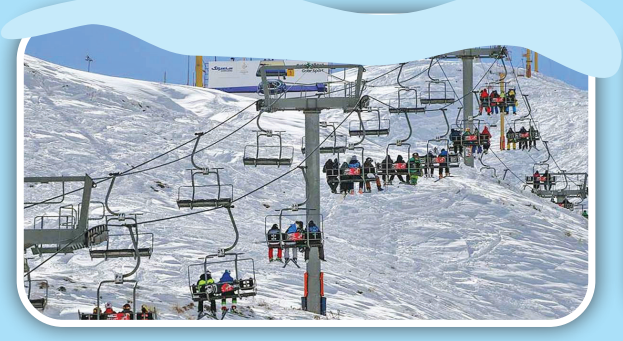
پیست اسکی توچال

پیست اسکی ابعلی قدیمی‌ترین پیست اسکی از مجموعه‌های تفریحی تهران و نخستین جایی است که دستگاه‌های الابر در سال ۱۳۳۲ آنجا نصب شد. البته پیست اسکی ابعلی فقط مخصوص اسکی‌بازان نیست، بلکه گردشگران زیادی برای عکاسی، برف‌بازی و تیوب‌سواری به این مکان زیبا می‌آیند. پیست اسکی ابعلی امکانات زیادی مثل مدرسه اسکی، سوارکاری، کایت‌سواری، باشگاه تنیس، پارکینگ، رستوران، تله‌کابین، تله‌سیز و تله‌اسکی را برای گردشگران و اسکی‌بازان تدارک دیده است. همیشه پای ثابت آن بوده‌اند.

نشانی: تهران، شهرستان دماوند، رودهن، دهستان ابعلی، جاده هراز

توچال نزدیک‌ترین پیست اسکی به تهران است. البته با رفتن به مجموعه توچال علاوه بر اسکی کلی تفریح دیگر هم در انتظارتان است. وجود بخش‌های ورزشی و تفریحی متعدد مانند باشگاه تیراندازی، باشگاه اسکی، اتاق فرار، زیپ‌لاین، تله‌کابین، تله‌سیز، بام تهران، باشگاه بگ‌چامپ، رستوران‌ها و کافه‌های متعدد در این مجموعه به محبوبیت و شهرت آن اضافه کرده است؛ مناطقی که بام تهران در آن قرار گرفته و می‌توانید از آن بالا تمام شهر را ببینید.

نشانی: تهران، بزرگراه شهید چمران، خیابان یمن، انتهای خیابان ولنجک، بام تهران



پیست اسکی دربندسر



پیست اسکی شمشک

یکی از پیست‌های جذاب تهران که سال ۱۳۶۱ راه‌اندازی شده اسکی دربندسر است که در شمال شرقی تهران بخش رودبار قصران واقع شده است. این پیست در ۳ ماه زمستان شرایط خوبی برای اسکی و برف‌بازی دارد، البته کمی شیب آن زیاد است که برای بالا رفتن از آن می‌توانید از تله‌کابین استفاده کنید. در این پیست برای افراد مبتدی پیست مجزا همراه با یک تله‌اسکی بشقابی برای بالا بردن اسکی‌بازان وجود دارد. پیست اسکی شب دربندسر تنها مختص افراد حرفه‌ای است و افراد مبتدی نمی‌توانند از آن استفاده کنند.

نشانی: شهرستان شمیرانات، بخش رودبار قصران، شهر شمشک

این پیست اسکی که در شهرستان شمیرانات قرار گرفته، دارای مناظر زیبا و بی نظیری است. در این مجموعه تفریحی ورزشی هم امکانات متنوعی وجود دارد؛ از تله‌سیز و تله‌اسکی بشقابی گرفته تا تله‌اسکی چکشی و... جزو امکانات این پیست اسکی است. در مجموعه تفریحی ورزشی شمشک ۴ پیست اسکی مجزا مخصوص مبتدیان وجود دارد. وجود ۲ هتل، فروشگاه‌های اختصاصی و امکانات رفاهی باعث شده تا گردشگران هیچ چیزی در این پیست اسکی برای لذت و تفریح کم نداشته باشند.

نشانی: شهرستان شمیرانات، بخش رودبار قصران، شهر شمشک



تفریحات زمستانی از هیجان‌انگیزترین تفریحاتی هستند که می‌توانید برای ساختن روزهای متفاوت و جذاب به سراغشان بروید. تهران هم که چیزی برای تفریح و خوش گذرانی کم ندارد.

کوچه گرد

ماجرای ساخت پارک ساعی با سنگ‌های خیابان سعدی



پارک «ساعی» همیشه آماده است که از پله‌هایش پایین برویم تا سکوت و آرامش را به ما هدیه دهد. مهندس ساعی آنجا نشسته است و کارهای پارک می‌گوید گاهی بعضی شاخه‌های گل را در دستانت می‌گذارد برای یادبود و تشکر؛ چون او بود که گفت باید برای تهران ریه‌ای ساخت تا سال‌های بعد دوام بیاورد بین دود ماشین‌هایی که هر روز بیشتر می‌شوند. مهندس ساعی را به‌عنوان پدر جنگل‌بانی ایران می‌شناسیم که از نخستین محصل‌های مدرسه فلاح، نخستین مدرسه کشاورزی ایران بود. او لیسانس خود را از فرانسه و فوق‌لیسانس جنگل‌داری را از آمریکا گرفت و مؤسس نخستین سازمان جنگل‌بانی کشور هم بود. بعد از درختکاری حسین محجوبی که حتماً نقاشی‌های او را دیده‌اید با آن اسب‌های دونده و شاخه‌های در هم تنیده، دعوت می‌شود برای طراحی و ساخت پارک. محجوبی می‌گوید، مهندس کریم ساعی یک پنجم برای محوطه را درخت عرعر کاشته بود؛ چون نزولات آسمانی برای این درخت کافی است و یک بخش دیگر را هم کنار جوی آب، کاج تهرانی کاشت. زمین ۱۲۵ هزار مترمربعی این پارک را هم وزارت کشاورزی وقت به شهرداری داده بود تا اصل ملی کردن جنگل‌ها را اجرا کند.

محجوبی درباره این پارک که ورودی اصلی آن از خیابان وزراست و کل پارک از آن نقطه دیده می‌شود، می‌گوید: «آن زمان نه دورش دیوار بود و نه ساختمان. ساختن هم سال ۴۲ شروع شد و ۶-۷ سال زمان برد. جالب اینکه در این پارک بود که برای نخستین بار در تهران آبیاری مصنوعی راه را به انداختند و ۴۰ هزار مترمربع آبیاری مصنوعی شد.

بعضی از نیمکت‌ها از ۵۰ سال پیش تا به حال سالم مانده‌اند؛ چون اجر به کار رفته در آنها اجر بزرگ است که مقاومت خوبی دارد. این نقاشی می‌گوید که قبل از هر چیزی برای ساخت پارک تیرهای چراغ‌برق را کاشتنه چون نیاز به نور کافی بود؛ برای همین از بیرون فقط میله‌های چراغ‌ها معلوم بود و مردم می‌خندیدند و می‌گفتند اینجا که فقط میله دارد.

فضای دایره‌ای مرکز پارک نخستین نقطه‌ای بود که محجوبی طراحی کرد و ساخت. معماری این دایره با حرکت اسلیمی شبیه گل است و کاج خراسانی در مرکز گل کاشتنه که تا به حال چندبار عوض شده است. در همین نقطه هم پلی شدن جنگل‌ها اعلام و نخستین درخت کاشته شد.

آخرین جایی هم که طراحی می‌شود بخشی است معروف به باغ ژاپنی. پایین این قسمت هم انباری ساخته شد و پمپ آب گذاشتند تا آب در مرکز باغ ژاپنی مثل چشمه بجوشد. اوایل ساخت پارک برخی از مردم فکر می‌کردند چشمه طبیعی است و از آب آن می‌خورند؛ پس تنها راهی که به ذهن سازندگان رسید این بود که توی آب کلر بزنند تا میکروب‌هایش کشته شود. قله‌سنگ‌های پارک ژاپنی را هم از جاجرود جمع کردند و آوردند.

در بخشی از پارک سنگ‌های قدیمی برای پله استفاده شده است که داستان جالبی دارد. محجوبی می‌گوید که به این سنگ‌ها «افغان» می‌گفتند؛ چون رویشان ترک داشت. سال ۱۳۲۹ سنگ‌های داغان خیابان سعدی، حافظ و فردوسی را جمع کردند تا خیابان‌ها را آسفالت کنند و این سنگ‌ها در پارک شهر انبار شد؛ همان انباری که حالا کتابخانه شده است. چون برای ساخت پارک پول کافی نداشتند، آن سنگ‌ها را از انبار برای پله‌های اینجا آوردند و حالا چند دهه است که این سنگ‌ها زیر پای مردم دوام آورده است. این بار که روی این پله‌ها قدم گذاشتید یادتان باشد شاید روی بخشی از حافظه این خیابان‌ها می‌گذارد.

پارک بخش‌های دیگری هم دارد؛ مانند باغ پرندگان. این بخش‌ها سال‌های بعد اضافه شدند تا ساعی زیباتر و جذاب‌تر شود. این بار که رفتید پارک ساعی، چرخی در بخش‌های اولیه پارک بزنید و گوش‌تان را بچسبانید به درختان کهنسال این باغ. چند سال دیگر باید تولد ۱۰۰سالگی ساعی را جشن بگیریم که میراث‌جاودان کسی است که می‌دانست خاک بدون جنگل و درخت می‌میرد و شهر باید جایی داشته باشد برای نفس تازه کردن؛ تازه شهری مثل تهران که در گذشته باغ‌شهر بوده و خیلی بیشتر از حالا باغ و درخت داشته... هر وقت به این پارک رفتیم یادمان بیاید که جای قطع درخت باید هر جا که شند، درخت کاشت تا این خاک، برای همیشه خاک وطن بماند.



با اسکن این کیو آر کد پادکست مربوط به یادداشت را بشنوید.